

סמון ימני אן לימני

● מדינת תל-אביב

אירוע השבוע, לפחות בתל-אביב, עיר השלום והשקט, היה רציחת הפרופסור שלינגר, במרכז צפון תל-אביב המדווש. השאלה שחזרה ונשאלה בבתי התל-אביבים, בתי-הקפה והפאבים היתה: "מה, גם פה?" - בפעם הראשונה נשבר המיתוס התל-אביבי שתל-אביב היא מוחץ לפיגועים ולמילחמות.

אותם אנשים קלידיבור-הוגעה, שידעו לאבחן את ליטית את בעיית הפלנטה האחרת, ישע, הבינו לפתע שגם צווארם החמוד קשור באיזשהו קשר למה שקרה שם מעל דפי העיתון ובשידורי "מבט". ופתאום המציאות מקבלת מימד חדש, ומבינים ש"15 ק"מ מהד בית הם בסך הכל חצרה-בית, ולא כוכב אחר, וכל התעלמות והתנכרות מכל הנעשה מעבר לגדות היר-קון, עולה בסופו של דבר בדם צפון תל-אביבי.

● קוהקוקיה

משום-מה, כל סכינאי פלסטיני, הרוצח יהודים מתוך חדווה, מיצווה או פקודה, מתואר בתיקשותת הישראלית כמטורף, הזקוק לאישפוז או שברח ממנו.

מבין שלוש המילים "דם", "אדם" ו"אדמה" - המשוך תף בינינו לבין שכנינו הוא רק הדם והאדמה. ותע-בורנה עוד שנים רבות עד שתהינה הצעות השר ל"יום האדם" מקובלות גם על שכנינו, אם בכלל.

● מישוואה מוסרית

את הלגיטימציה המימסדית לטרנספר המתדפק על דלתותינו ביהודה שמורון וזעה, נתן השבוע שרה-חוץ של ישראל, משה ארנס, בהזכירו מעל בימת-הכנסת: "היום, לכאורה, כולנו מאוחדים נגד טרנספר, ולא רואים בהעברת אוכלוסיה מרכיב לגיטימי בעש-יית שלום ובהסכם-שלום. אבל לפני 10 שנים, מדינת-ישראל הסכימה להעביר תושבים, יהודים ישראלים, מהישובים בפיתחת-רפית, מימית ומישובים לאורך מפרץ-אילת. הורדנו חקלאים מאדמתם, הוצאנו מישפחות מדירותיהם. זה היה חלק מהסכם. זו היתה הדרישה, ובסופו של דבר קיבלנו אותה."

מסתבר, שיותר ויותר אנשים בקרב הציבור כולו, ובציבור מקבלי-ההחלטות בפרט, מאמצים את המס-קנה כי יהיה הכרח לעשות טרנספר נוסף בארץ-יש-ראל. השאלה היחידה שנותרה היא מי יטרנספר. ואולי ראוי לנסח זאת בניסוח הידוע: "על העיקרון כבר הוסכם, עכשיו נותר רק להתווכח על המחיר."

ובאשר לשאלת המוסריות - המטרנספרים מימין ומשמאל נמצאים יחדיו בדיוק באותה הרמה המוסרית.

● גלגל הצלה

איהו מזל יש להם, לשמאלנים! סוף-סוף הם הצ-ליחו למצוא משהו ולתקוף בו את הימין: "מחירתת ימינית חדשה".

אותה, "קבוצת תימהונים", על-פי ההגדרות המיניק-צועיות של המישטרה, שהבינה שאפילו להדליק

גור גור, ימים בהרהבית

מרדכי מישלוח מנות

אולמרט מישחק באותיות

שטיח לניקוי-רגליים הם בקושי מצליחים, הפכה אצל השמאל ושלוחיו בתיקשותת לאירוע החדש ול-נושא המסוקר ביותר בעיתונות סוף-השבוע. הגדילה מכונס סילבי קשת, מ"ידיעות אחרונות", שבהשתלבותה מהגילוי משיבה-הנפש הסיקה שבע-צם כל הטוריסטים הינם מהימין. ללמדנו שהימין קשור איך שהוא ל"טוריסטים המסוכנים" האלה. סילבי, דווקא לשמאל לא כדאי לשחק בהכללות. נא לזכור שכל בוגדי-ישראל, "ניצוצני", סרבניו, וש-אר מטיפים להפרת-החוק מגוינים, משום-מה, תמיד משורות השמאל. ובהם מי שתרם כמו ידיו לאירגון-מתבלים זה או אחר לשפיכת דם יהודי.

● כולם אותו דבר

מדהים איך הזיזים שהתגלו במערכת-הבחירות האחרונה, ושזיכו ככל הנראה את "דגל התורה" במנ-דט נוסף על חשבון "התחייה", טואטאו מתחת לשולחן ונשכחו מהזיכרון הציבורי. וכל זה, תודות לתרומתם החיונית לדמוקרטיה הישראלית של מיפגלות-הש-מאל, שעשו יד אחת עם המיפגלות הדתיות, וכל זה על-מנת למנוע את התחזקות הימין, רחמלא לילכן. יושר וטוהר-המידות, במיקרה זה, פחות חשובים שם בשמאל - את הדגל הזה הם ינפכו בקנאות מול מצפוננו בהזדמנות אחרת.

● שאלת השבוע

דווקא האנשים הפשוטים, ולא הפוליטיקאים, עו-שים את החדשות האמיתיות. עדיין מהדהדת באוז-ניי שאלתנו הנוקבת של ההקלאי מחבל-קטיף - מדוע לא הסכים אלון הפיקוד, יצחק מרדכי, לקבל מיש-לוח-ממת מאת מתישבי החבל, בטיעון שאחראיניו בטוח אם הם מעורבים או לא בפעולת-תגומול נגד ערבים, בעוד שאת ידי ערביי עזה לוחץ האלוף ללא בדיקה מוקדמת לגבי מידת מעורבותם בפגיעה בח-יילי צה"ל ובסדמת יהודים אזרחיים?

● בדיחת השבוע

מוטה גור, בסיום כנס הסולידריות היהודית בכר-תל, "הר הבית בידינו" - לצלילי המואזין של מיסגד אל-אקצה.

(המשך מעמוד 25)

רמיה השנתית ששילם (כ"2300 ש"ח) הוא 1840 ש"ח!

בלומר, הביטוח First Class מסכום כסום שהוא קטן בהרבה מסכום הפרמיה. והמבוטח יקבל כל את הכסף בתנאי שיקבל הפנייה לרופא-מומחה על-ידי רופא-המישפחה, ואת ההפנייה הזאת הוא חייב לקבל לפחות 14 פעמים, כי הכיסוי שניתן עבור כל ביקור הוא עד 170 ש"ח. כך שקיימים סיכויים גדולים מאוד שעבור פרמיה שמשולמת על-ידי המבוטח, יוחזר למבוטח פחות.

סוכן-הביטוח הסביר שאמנם זה כך, אך ההגנה היא שמי שמבוטח בפרק ב' יודקק בעיקבות האכתנה גם לניתוח, ואז זה כדאי.

● למהמרים בלבד!

פוליסת-הביטוח יש גם ביטוח נוסף, למיקרה של גילוי מחלות קשות. פרק ג' בא תמורת-תשלום של פרמיה נוספת, שגם היא מותנית בכמה תנאים:

● גיל-הכניסה המכסימלי - 55 שנים. תקופת-הביטוח היא עד גיל 65 בלבד, ואז מוצא המבוטח מהביטוח. זאת אומרת, שאחרי הגעת המבוטח ל-גיל הזה, כל הסכומים ששולמו עד כה ידרו לטימיון!

● סכום-הביטוח המכסימלי - 70 אלף ש"ח לפי מדר של 2.8 נקודות. כדי להיות מבוטח, הפרמיה החודשית בגיל 64 היא 233 ש"ח, הפרמיה השנתית היא 2796 ש"ח. הסכום הזה נוסף לסכום הגלובלי של הפרמיה עבור פרקים א' ו-ב'.

מה מקבלים עבור ההצטרפות לבי-טוח הנוסף שבפרק ג'? במיקרה של גילוי אחת המחלות הק-שות אצל המבוטח, יזכה המבוטח בס-כום-הביטוח הנוסף, בתנאי שיומצאו לחברה האישורים הדרושים מטעמה. בין היתר חייב המבוטח להי-כח לשביעות רצונה של החב-רה המבטחת כי המבוטח לא ידע כי חלה במחלת-הסרטן. אין זה ברור: כיצד יוכל המבוטח, שחלה במחלת הסרטן, להוכיח שאכן לא ידע כי המחלה קיננה בגופו? האם נוסף על הסבל ה-פיסי והנפשי עקב מחלתו הוא יידרש גם להיבדק במכונית-אמת?

ההצטרפות לפרק ג' הופכת מישחק בקאזינו - תזכה או לא תזכה? נניח שמצטרף אדם לתוכנית-הבי-טוח First Class, על שלושת פרקים, ברבע האחרון בגיל 55. עד גיל רחיינו מהתוכנית - גיל 65, הוא ישלם לא-מאושר 60,000 ש"ח. ואם למזלו (או אולי, באירונה מסוימת, נכון לומר, לביש-מול) יעבור את השנים האלה בריא ושלם - סכום עתק זה אף הוא יירד לטימיון, ואילו כל הבעיות הבריאותיות מחכות לו, יתכן, לאחר גיל 65.

● לא אותה הגברת

אומרים שביטוח רפואי First Class לקח דוגמה P.P.P. - ביטוח רפואי אנגלי פרטי לכל המיש-פחה.

ההשוואה בין התוכניות האלה מל-מדת שפרט לצורת הביטוח, תוכניות הביטוח האלה אף אינן דומות אחת לש-נייה. כביטוח הרפואי האנגלי, המבוטחים אינם משלמים סכומי-עתק כמו בביטוח שלנו. אין מיגבלות כה רבות, וגם הר-שימה של הניתוחים הפרטיים, שעבורם מקבלים כפיס, היא שונה לגמרי. אין כפוליסת-הביטוח של חברת ככל, ברשימת הניתוחים, חלק מהני-תוחים המצויינים ברשימה של חברת הביטוח האנגלית.

הביטוח האנגלי הוא מעשי מאוד, מפני שהרופאים הנות-נים מישול למבוטחים הם רופ-אים שאינם עובדים בבתי-הח-י

לים הציבוריים, אולם המבוטח יכול לנסות לכל רופא, לפי בחי-רתו, בלי שום רשימה - בת-נאי שאינו עובר בבית-חולים ציבורי.

● Second Class

תוכנית-הביטוח רפואה First Class, כמו שאר תוכניות-ביטוח בריאות-משלים, לא זה בלבד שאינה פותרת שום בעייה רפואית, אלא גם מסככת את הציבור ועלולה לגרום לאנדרלמוסיה נוספת במיבנה של מע-רכת-הבריאות.

יושבת-ראש אגודת יד ביד, שלי חר-שן, סיפרה לי על ניסיונה באירגון תרור מות לצורך שליחת חולים להשתלות בחוץ-לארץ. שאלתי אותה מה רעתה על תוכניות-ביטוח השתלות בחוץ-לא-רץ. רעתה נחרצת: "תוכניות-ביטוח אלה מיועדות לפרנס את כולם חוץ ממי שבאמת זקוקים להשתלות. רווחים קלים יפרנסו את עסקני ההסתדרות, קופות-החולים השונות - רק לא את החולים הזקוקים להשתלות. שוב אז-טרך לאסוף תרומות למען השתלות בני-יורק."

לדעת שלי חושן, הפיתרון למימון השתלות בחוץ-לארץ הוא ביטוח ממ-

יושבת-ראש חושן חושן חושן שבאחמ זקוקים...

שלי, כאשר כל מישפחה תצטרך לש-לם לקרן-הביטוח לא יותר משני ש"ח לחודש. הכסף הרב שיצטבר בקרן-ה-ממשלתית, לפי דעתה, לא רק שסיפק לממן את כל מי שידוקק להשתלה, אלא ישמש גם כתמריץ לפיתוח בתי-החולים בארץ.

הפרופסור יורם לס, לשעבר שררן-טלוויזיה מוצלח, כיום מנכ"ל די אפור, התגייס בצורה נמרצת לתמיכה בתוכ-נית-הביטוח שתיל. הוא ממש יוצא מעורו כדי לנסות ולשכנע במישרין ובי-עקיפין את ועדי-העובדים לרכוש בצר-רה קיבוצית את תוכנית-הביטוח שתיל במקום, כפי שהוא אומר, מגלים חשמי-ליים לפסח.

עברתי וחקרתי את כל תוכ-נית-הביטוח שציצו באחרונה. גיליתי למי הן אינן מתאימות כלל. העניינים אינם יכולים להצי-טרף אליהן, החולים אינם יכר-ליים להפיק תועלת מהן, העשיי-רים אינם זקוקים להן.

עם-ישראל מחולק לישראל הראשו-נה ולישראל השנייה, לאשכנזים ולס-פרדים, לוותיקים ולעולים. עכשיו מנ-סים לחלקו למקבלי רפואה First Class ו-Second Class.